

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 7 mei 2019 met nummer RvVb-A-1819-0953
in de zaak met rolnummer 1718-RvVb-0717-A

Verzoekende partijen

1. de heer **Johan SOUFFRIAUX**
2. mevrouw **Hilde VAN MEENEN**

vertegenwoordigd door advocaat Bart BRONDERS
met woonplaatskeuze op het kantoor te 8400 Oostende,
Archimedesstraat 7

Verwerende partij

het college van burgemeester en schepenen van de gemeente
BEERNEM

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 21 juni 2018 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 4 juni 2018.

De verwerende partij heeft akte genomen van de melding van Jef VERHOOGEN, hierna aanvrager genoemd, voor de exploitatie van een bronbemaling op een perceel gelegen te 8730 Beernem, Zeldonkstraat 10C en 10D, met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie D, nummers 630C en 631E.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij dient geen antwoordnota maar wel het administratief dossier in. De verzoekende partijen dienen een toelichtende nota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 2 april 2019.

Advocaat Bart BRONDERS voert het woord voor de verzoekende partijen.
De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnt niet op de zitting.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

De aanvrager vraagt op 18 mei 2018 aan de verwerende partij de aktenaam van een melding voor “de exploitatie van een bronbemaling” op een perceel gelegen te 8730 Beernem, Zeldonkstraat 10C en 10D.

De verwerende partij neemt op 4 juni 2018 akte van de melding gedaan door de aanvrager. De meldingsakte luidt als volgt:

“
...

Voorwerp van de melding

De melding heeft betrekking op een terrein, gelegen Zeldonkstraat 10c,10d, 8730 Beernem, kadastraal bekend: afdeling 2, sectie D, nummers 630c, 631e.

De melding omvat de exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit (iioa) van de derde klasse.

De iioa omvat:

<i>Rubriek</i>	<i>Omschrijving (aard, hoeveelheid, eenheid)</i>	<i>klasse</i>
<i>53.2.2.a.</i>	<i>Winning van grondwater: Bronbemaling, met inbegrip van terugpompingen van onbehandeld en niet-verontreinigd grondwater in dezelfde watervoerende laag, die technisch noodzakelijk is voor ofwel de verwezenlijking van bouwkundige werken, ofwel de aanleg van openbare nutsvoorzieningen gelegen in een ander gebied dan de gebieden vermeld in punt 1° met een netto opgepompt debiet van maximaal 30.000 m³ per jaar:</i>	<i>3</i>

melding: bronbemaling

- doel: voor de bouw van woningen*
- type bemaling: lijn*
- diepte filter: max. 2 meter*
- maximale afpompingsdiepte: 1 m*
- aantal putten: 16*
- opgepompt debiet: max. 30.000 m³/jaar – 360 à 480 m³/dag – 15 à 20 m³/uur*
- watervoerende laag: Quartair Aquifersysteem HCOV 0100*
- afvoer bemalingswater naar: oppervlaktewater*

Bevoegdheid

De melding heeft geen betrekking op een Vlaams of provinciaal project, noch op een ingedeelde inrichting van klasse 1, noch op een gemeentegrensoverschrijdend project.

Het college van burgemeester en schepenen is dan ook bevoegd voor de aktenaam.

Onderzoek van het meldingsplichtig en niet-verboden karakter

Er zijn geen vergunningsplichtige stedenbouwkundige handelingen verbonden aan de melding.

*De iioa is gelegen in **woongebied met landelijk karakter** volgens het gewestplan '**Brugge-Oostkust**', vastgesteld bij het koninklijk besluit van 7 april 1977.*

De iioa is louter en alleen in de derde klasse ingedeeld, de exploitatie ervan is dus meldingsplichtig.

Er wordt voldaan aan artikel 5.4.3, §3 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid betreffende verbods- en afstandregels.

De gemelde exploitatie is meldingsplichtig en niet verboden.

...

Dat is de bestreden beslissing.

2.

Het perceel ligt binnen de omschrijving van een vergunde niet-vervallen verkaveling 'VK.V/2015/22' van 5 augustus 1999.

De deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen heeft op 11 februari 2016 een vergunning verleend tot wijziging van lot 3 in twee loten (3A en 3B) voor de bouw van ééngezinswoningen in halfopen bebouwing. De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 31 maart 2016 de vernietiging van deze beslissing. Dat beroep heeft als rolnummer 1516/RvVb/0485/A.

3.

De verwerende partij verleent op 4 april 2016 onder voorwaarden twee onderscheiden stedenbouwkundige vergunningen voor de bouw van telkens een ééngezinswoning gelegen te 8730 Oedelem (Beernem), Zeldonkstraat, loten 3A en 3B. De deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen verklaart het door de verzoekende partijen ingestelde administratieve beroepen op 18 januari 2018 onontvankelijk. De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 13 februari 2018 eveneens de vernietiging van die beslissingen. Die beroepen staan bij de Raad bekend onder de rolnummers 1718-RvVb-0369-A en 1718-RvVb-0372-A.

4.

De verwerende partij neemt op 9 juli 2018 akte van de onderscheiden meldingen van de aanvrager voor de exploitatie van een bovengrondse propaangastank van 3000 liter bij de woningen en boringen voor een warmtepomp op een perceel gelegen te 8730 Beernem, Zeldonkstraat 10C en 10D, met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie D, nummer 630C. De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 29 augustus 2018 de vernietiging van die beslissingen van de verwerende partij. Die beroepen hebben als rolnummer 1718-RvVb-0890-A en 1718-RvVb-0892-A.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN - ENIG MIDDEL

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen voeren aan dat de aktename gesteund is *“op een melding die zijn bestaan en rechtsgrond ontleent aan onwettige beslissingen, met name de door de verzoekende partijen bestreden beslissing van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 18 januari 2018 waarbij de administratieve beroepen tegen de stedenbouwkundige vergunningen die door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Beernem op 4 april 2016 werden verleend, onontvankelijk werden verklaard en de beslissing van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 11 februari 2015 waarbij het beroep van de verzoekende partijen tegen de wijzigende verkavelingsvergunning ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond werd verklaard en de verkavelingsvergunning werd verleend onder voorwaarden”*.

De verzoekende partijen stellen aan dat deze beslissingen met toepassing van artikel 159 van de Grondwet buiten toepassing moeten worden gelaten. Voor het geval deze bestreden beslissingen voorafgaand worden vernietigd door de Raad, zal, volgens de verzoekende partijen, blijken dat de thans bestreden beslissing elke rechtsgrond mist.

In een uitvoerig feitelijk relaas zetten de verzoekende partijen uiteen dat de aktename gesteund is op de verleende stedenbouwkundige vergunningen die op hun beurt gesteund zijn op een onwettige verkavelingswijziging. Ze hernemen hierbij de grieven die ze als middel geformuleerd hebben tegen de verkavelingswijziging (dossier bij de Raad gekend onder rolnummer 1516/RvVb/0485/A).

2.

De verzoekende partijen voegen geen nieuwe argumenten toe in hun toelichtende nota.

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 5, 2°, b) van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning (hierna: Omgevingsvergunningsdecreet of OVD) bepaalt dat er een meldingsplicht bestaat voor de exploitatie van de ingedeelde inrichting of activiteit van de derde klasse, zoals vermeld in artikel 5.2.1 van het DABM.

Artikel 6, tweede lid OVD bepaalt dat niemand zonder voorafgaande meldingsakte een project dat bij of krachtens de decreten, vermeld in artikel 5, is onderworpen aan meldingsplicht, mag exploiteren of er een meldingsplichtige verandering aan doen.

Op grond van artikel 5, 2° b) en artikel 6 OVD mag niemand zonder een voorafgaande meldingsakte een inrichting die in de derde klasse is ingedeeld, exploiteren of veranderen.

Artikel 111 OVD luidt als volgt:

“De bevoegde overheid, vermeld in artikel 107, gaat na of de gemelde handelingen of exploitatie meldingsplichtig zijn of niet verboden zijn bij of krachtens:

1° artikel 5.4.3, §3, van het DABM;

2° artikel 4.2.2, §1, en artikel 4.2.4 van de VCRO.

Als de handelingen of de exploitatie meldingsplichtig en niet verboden zijn, neemt de bevoegde overheid, vermeld in artikel 107, akte van de melding. Ze bezorgt de meldingsakte per beveiligde zending aan de persoon die de melding heeft verricht binnen een termijn van dertig dagen vanaf de dag na de datum van ontvangst van de melding.

Als de handelingen of de exploitatie niet meldingsplichtig of verboden zijn, stelt de overheid, vermeld in artikel 107, de persoon die de melding heeft verricht binnen dezelfde ordetermijn daarvan in kennis. In dat geval wordt geen akte genomen en wordt aan de melding geen verder gevolg gegeven.”

De memorie van toelichting bij het ontwerp van decreet betreffende de omgevingsvergunning bevat de volgende verduidelijking (*Parl.St. VI.Parl., 2013-2014, 2334, nr. 1, p. 78*):

“ ...

Wat de stedenbouwkundige meldingen betreft, deze kunnen momenteel niet aangevochten worden, noch bij de RvVb, noch bij de Raad van State. Immers, deze melding maakt géén administratieve rechtshandeling uit, gezien de overheid geen bevoegdheid heeft om de melding onontvankelijk te verklaren of te weigeren noch om hier voorwaarden aan te verbinden. Ook de aktenames van milieumeldingen klasse 3 betreft kunnen niet aangevochten worden bij de Raad van State. Alleen de aan de aktename verbonden milieuvoorwaarden kunnen betwist worden bij de Raad. (R.v.St. nr. 217.311 van 19 januari 2012).

Het karakter van de meldingen in voorliggend decreet betreffende de omgevingsvergunning is anders dan voorzien in de VCRO of het milieuvergunningendecreet.

De bevoegde overheid moet nagaan of de gemelde handelingen of exploitatie meldingsplichtig zijn of niet verboden zijn bij of krachtens het DABM of de VCRO (art. 109). De overheid neemt met andere woorden een beslissing over het eventuele meldingsplichtige of niet verboden karakter van de gemelde handelingen of exploitatie bij of krachtens artikel 5.4.3, §3, DABM en artikel 4.2.2, §1, VCRO, wat inhoudt dat zij een beoordeling maakt, zij het een zeer beperkte beoordeling.

Dit heeft als gevolg dat de aktename een administratieve rechtshandeling wordt, die aanvechtbaar is voor de RvVb.

Meldingen kunnen niet anders gezien worden dan behorend tot het schorsings- en vernietigingscontentieux met betrekking tot de omgevingsvergunning.

...”

Artikel 113 OVD bepaalt het volgende:

“§ 1. De bevoegde overheid, vermeld in artikel 107, kan in de meldingsakte voorwaarden, met inbegrip van bijzondere milieuvoorwaarden, opleggen.

De bevoegde overheid, vermeld in artikel 107, kan ook tijdens de exploitatie bijzondere milieuvoorwaarden opleggen aan de exploitatie van de ingedeelde inrichting of activiteit. In dat geval bezorgt de bevoegde overheid haar beslissing daartoe per beveiligde zending aan de persoon die de melding heeft verricht.

§ 2. De voorwaarden mogen de melding niet onevenredig beperken of verbieden.

De bijzondere milieuvoorwaarden worden opgelegd met het oog op de bescherming van de mens en het milieu tegen de gevolgen van de exploitatie. De bijzondere milieuvoorwaarden kunnen geen emissiegrenswaarden bevatten en niet afwijken van de beste beschikbare technieken als beschreven in de algemene en sectorale milieuvoorwaarden, vermeld in titel V, hoofdstuk 4, van het DABM.”

Uit voorgaande bepalingen blijkt dat de aktename van een melding een beoordelingsbevoegdheid inhoudt. De bevoegde overheid moet immers een beslissing nemen over het eventuele meldingsplichtige of niet verboden karakter van de gemelde handelingen of exploitatie bij of op grond van artikel 5.4.3, §3, DABM en artikel 4.2.2, §1 VCRO. Bovendien kan de bevoegde overheid voorwaarden, met inbegrip van bijzondere milieuvoorwaarden, opleggen.

2.

De bestreden beslissing betreft een aktename van een melding van een exploitatie van ingedeelde inrichtingen of activiteiten, zoals reeds aangegeven in de feiten uiteenzetting.

De verwerende partij stelt vast dat de gemelde exploitatie meldingsplichtig is en niet verboden. Er worden in de bestreden beslissing geen voorwaarden opgelegd.

3.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen geen schendingen of betoog aanvoeren die rechtstreeks betrokken kan worden op de bestreden beslissing. De verzoekende partijen betwisten niet dat de gemelde exploitatie meldingsplichtig is, noch dat deze niet verboden is op grond van artikel 4.2.2, §1 VCRO en/of artikel 5.4.3, §3 DABM. De Raad is van oordeel dat de verzoekende partijen niet aantonen dat de beperkte beoordelingsbevoegdheid van de verwerende partij verkeerdelijk werd toegepast.

De elementen die de verzoekende partijen aanvoeren ter ondersteuning van hun beroep vallen niet binnen het beoordelingskader van de verwerende partij. Veeleer grijpen ze de bestreden beslissing aan als een gelegenheid om alsnog de eerder verleende verkavelingswijziging en stedenbouwkundige vergunning te bekritisieren.

De Raad besluit dan ook dat de verzoekende partijen de onwettigheid van de aktename niet aantonen.

4

Het middel wordt verworpen.

VI. KOSTEN

1.

De verzoekende partijen vragen in hun verzoekschrift de verwerende partij te veroordelen tot de kosten van het geding, met inbegrip van een rechtsplegingsvergoeding begroot op 700 euro.

2.

2.1

Met toepassing van artikel 33 DBRC-decreet legt de Raad de kosten van het beroep ten laste van de partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt.

Artikel 21, §7 DBRC-decreet bepaalt dat de Raad op verzoek een rechtsplegingsvergoeding kan toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en erelonen van de advocaat van de partij die ten gronde in het gelijk gesteld wordt.

2.2

Aangezien het beroep van de verzoekende partijen wordt verworpen, moeten ze beschouwd worden als partij die ten gronde in het ongelijk wordt gesteld en valt het door hen betaalde rolrecht, ten bedrage van 400 euro, ten hunne laste. Een rechtsplegingsvergoeding kan aan de verzoekende partijen dan ook niet toegekend worden.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwierpt de vordering tot vernietiging.
2. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partijen, bepaald op 400 euro ten laste van de verzoekende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 7 mei 2019 door de tweede kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Margot DEPRAETERE

Hilde LIEVENS